سه‌شنبه ۱۰ مهر ۱۴۰۳
شماره ۴۲۴۱
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

قهرمان نامیرای قصه نصر

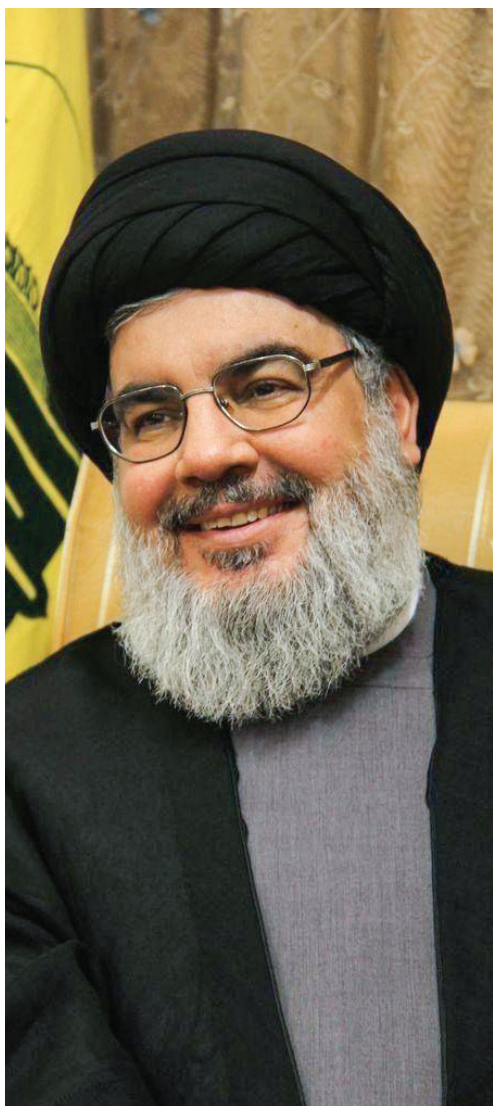

طاهره حسنلو
خبرنگار

اسطوره‌ها از سالیان دور و دراز قطعه جورچین گم‌شده آمال انسان‌ها بوده‌اند. همواره در مرور بطن تاریخی تولد یک اسطوره، تجلی آرزوها، امیدها و ترس‌های بشر را می‌توان یافت. نیاز به اسطوره حتی با پیشرفت‌های علمی و تکنولوژیک جهان مدرن نیز رفع نشده و هرچند انسان معاصر تلاش می‌کند این خلأ را با تکیه به عقلانیت و منطق پرکند اما قلب او همچنان به قهرمان‌هایی نیاز دارد که بتوانند نماد مقاومت، ایستادگی و امید باشند. گویی در جهان پیچیده امروز اسطوره‌های مصنوعی که از طریق قاب دستگاه‌ها و پرده سپید سینماها به دنیای انسان‌ها تحمیل شده‌اند، در لحظه‌های حساس تجربه‌های تلخ بشری، پوچ و توخالی به نظر می‌رسند. بشر هرچه پیش‌تر می‌رود صدای مفاهیم انسانی، مانند حقوق بشر، صلح، عدالت، آرامش، آزادی و... را در میان خروش گلوله‌ها و بمب‌ها گم می‌کند و صدای اسطوره‌های مصنوعی ریسمان محکمی نیست که برای مواجهه با عمیق‌ترین آلام انسانی بتوان به آن چنگ زد. در چنین شرایطی ظهور یک قهرمان اسطوره‌ای که صفات خیال‌گونه و ماورایی و دور از ذهن انسان مدرن از او زدوده شده و بتواند با مختصات واقعی جهان ارتباطی معنادار پیدا کند، سخت و نادر می‌شود. در تاریخ مبارزه آزادیخواهانه و سیاسی نیز همواره شخصیتی با ویژگی‌های یک اسطوره که بتواند نقش کاریزماتیک خود را در داستان جدال خیر و شر، به‌عنوان نیروی عامل خیر ایفا کند، لازم و ضروری بوده و با مرور داستان بسیاری از جنبش‌های سیاسی ردپایی از یک شبه‌اسطوره و قهرمان اسطوره‌ای قابل مشاهده است.

گویی رهبران بزرگ‌ترین انقلاب‌ها و جنبش‌های سیاسی تاریخ نمی‌توانستند خود را از زاویه دید مردم در جایگاه قهرمان اسطوره‌ای کنار بکشند و خواه‌ناخواه ویژگی‌های شخصیتی و زندگی مبارزاتی و نبرد بی‌امان آنها در برابر نیروی شر چنین هیبتی از آنها می‌ساخت. هرچه نیروی شر در صفات شرارت‌گونه خود تقویت می‌شد، نیروی خیر نیز در این رویارویی، هیمنه جدی‌تری می‌یافت. تصویر شکل‌گرفته از قهرمان در نگاه مردم با ظهور رسانه‌های نوین در معرض خطر قرار گرفت و بازتاب کوچک‌ترین تصویری که خدشه‌ای به تصورات مردم از قهرمان خود وارد می‌کرد کافی بود تا ستاره‌ای پیش از آفرینش غروب کند. در چنین شرایط پیچیده‌ای زیست قهرمانانه و قهرمان ماندن بیش از هرچیز به یک عامل بستگی داشت؛ اینکه نخواهی قهرمان باشی. پسر سیدعبدالکریم، به روایت پدرش از کودکی کودکی نمی‌کرد. یعنی آغاز قصه رسالت او در جهان شبیه داستان بسیاری از قهرمانان بود. مهاجری از طبقه ضعیف جامعه در یک خانواده پرجمعیت که تمایزش از کودکی با همسالانش برای همه واضح بود. اما پایان این قصه آشنای قهرمان‌گونه را بیش از هرچیز زندگی او رقم زد. اینکه از مسیر تحصیل علوم دینی و شاید تبدیل شدن به یک مرجع عالی‌قدر به جاده زعامت یک گروه سیاسی نظامی برسد تا در برابر اسطوره شر جهان معاصر یعنی رژیم صهیونیستی قد علم کند. داستان اسطوره نصرالله از اینجا آغاز شد. قصه‌ای که قهرمانش در نقطه اوج در سال ۲۰۰۶ شر مطلق را پس از ۳۳ روز نبرد نابرابر متحمل خسارت‌های کلان و شکست کند. آن هم در شرایطی که در سال ۱۹۶۷ ارتش اسرائیل در شش روز توانسته بود نوار غزه، کرانه باختری رود اردن، بلندی‌های جولان در سوریه و صحرای سینا در مصر را اشغال کند و ارتش منسجم چندین کشور عربی را شکست دهد. قهرمان فتحی که گویی به اذعان بسیاری از کارشناسان با این پیروزی توانست توازن سیاسی منطقه را بدون دراز کردن دست یاری به سوی کشورهای عربی تغییر دهد. شهید نصرالله در این باره می‌گوید: «برخی مسئولان لبنانی از ریاض خواستند ضمن میانجی‌گری، برای خاتمه جنگ در جنوب لبنان تلاش کند اما سعودی‌ها پاسخ دادند هیچ دخالتی نمی‌کنند و درواقع یک تصمیم و اجماع آمریکایی، بین‌المللی و منطقه‌ای وجود دارد که حزب‌الله از بین برود.» سیدحسن درحالی‌که هنوز سپیدی گذران عمر تمام محاسنش را در بر نگرفته بود و ۴۶ سال بیشتر نداشت، از هیاهوی چنین مهلکه‌ای با درفش پیروزی بیرون آمد. حالا وقت آن بود که جهان بیش از پیش روی کلمه‌کلمه سخنان هر خطابه او دقت کند و ردپای کلید معادلات پیچیده خاورمیانه را در نقشه‌های او جست‌وجو کند.

خطابه‌های آتشینی که نشان می‌داد قهرمان، تنها مرد میدان عمل نه، که یکه‌سوار عرصه خطابه است. پدرش سیدعبدالکریم در این باره روایت می‌کند یک بار وقتی سیدحسن خیلی جوان بود در مسجد محل سکونتش در برابر امام آن مسجد خطابه‌ای ایراد کرد. پس از آنکه نوبت به امام مسجد رسید بر منبر رفت و گفت مفهوم والایی نبوده که این سید جوان در طول این ۲ ساعت سخنرانی نتوانسته باشد آن را تبیین کند. موهبتی که در جهان عرب که از سالیان دور سخنوری را مایه فخر و مباهات مرد می‌دانسته، او را متمایز کرد. جملاتش در ذهن‌ها نقش می‌بست، نقشه راه‌ها می‌شد، در افواه جوان‌ها راه پیدا می‌کرد و امید تازه‌ای در دل مبارزان راه حق می‌دمید. قهرمانی که هوشمندانه و زیرکانه در سخنانش، حرکات دستش نیز از عرصه رجزخوانی جدا نمی‌ماند. گویی با بند بند وجودش در برابر دشمن بی‌باکانه می‌ایستاد و اوج هنر یک رهبر سخنور را آنجا که شجاعانه‌ترین مفاهیم را به ساده‌ترین زبان‌ها بیان می‌کرد به رخ شر مطلق می‌کشید. از میان مردم سر برآورده، در میان مردم بالیده بود و زبان مردم را می‌دانست. فراتر از مرزها و باورها به قلوب نفوذ می‌کرد و در پیرامون شمعش، هزاران پروانه با هزاران نقش و رنگ متفاوت می‌سوختند.

در شرایطی که شکاف‌های مذهبی یکی از مهم‌ترین علل افتراق امت محمد برای تبدیل شدن به یک مشت واحد در برابر تمام شر بود، در جامعه رنگارنگ لبنان، دست یاری‌اش را در هر موقفی در دست هرکس که در برابر ظلم قد راست کرده بود می‌گذاشت. در همان لحظه که با نعره پرجذبه شر را آگاه کرد که فرزندان حیدر هیچ‌گاه فلسطین را رها نخواهند کرد، می‌دانست به صدها دلیل واهی تنها به خاطر تفاوت مذهبی مورد غضب برخی خودی‌هاست اما قهرمان بود. شماتت شخصیت‌های فرعی هیچ‌گاه قهرمان را در مسیر مبارزه وادار به تغییر مسیر نمی‌کند. آنچنان بود که در سوگش، سلیمان فرنجیه، رهبر حزب سیاسی مسیحی «المرده» در لبنان در پیام‌رسان ایکس (توییتر سابق) نوشت: «سمبل (مقاومت) رفت، اسطوره متولد شد و مقاومت ادامه دارد.»

در بسیاری از قصه‌های اساطیری اسطوره‌ها نمی‌میرند، سفر می‌کنند. گویی نامیرایی یک اسطوره او را اسطوره‌تر می‌کند. مرگ و نبرد نهایی اسطوره با نماد شر یکی از مهم‌ترین لحظات یک روایت تاریخی است. اگر در قصه بارها با معجزه‌ای قهرمان اسطوره‌ای از چنگال مرگ رهیده باشد، اسطوره‌تر می‌شود. اگر در برابر تمام قوای نیروی شر به تنهایی بجنگد، اسطوره‌تر می‌شود. اگر به خاطر هیبت و قدرتش، قوای شر، با مکر و حیله و نه در یک نبرد مستقیم به کشتنش برآید، اسطوره‌تر می‌شود. اگر یک جان باشد و شر مطلق برای گرفتنش ۸۵ تن مواد منفجره خرج کند، گویی که لشکری است، اسطوره می‌شود. اسطوره‌ها که متولد می‌شوند، هیچ‌کس نمی‌تواند بگوید نقطه پایان‌شان کجاست. اسطوره اصلا به دنیا می‌آید که چهارچوب‌های زمینی مثل مکان و زمان را در دستانش به بازی بگیرد. به قول سلیمان فرنجیه، او متولد شد و ادامه دارد و هیچ وزنی از بمب‌های دنیای مدرن نمی‌تواند رد یک اسطوره را از آسمان تاریخ پاک کند.

بخش بین‌الملل اسکار ۲۰۲۵ به وضعیت امروز می‌آید

خون، جنگ و دیگران

ایمان عظیمی
خبرنگار گروه فرهنگ

نودوهفتمین دوره جوایز اسکار دوازدهم اسفند (دوم مارس) ۱۴۰۳ برگزار می‌شود و سالن دالبی تیه‌تر شهر لس‌آنجلس میزبان سینماگران شاخص هالیوودی و فیلمسازانی از دیگر نقاط دنیا خواهد بود تا تکلیف بهترین آثار اکران‌شده در طول سال ۲۰۲۴ میلادی از نظر آکادمی روشن شود. تاکنون تعداد زیادی از کشورها از جمله ایران آثار خود را برای حضور در بخش خارجی زبان این رقابت ارسال کرده‌اند و کشورهای باقی‌مانده نیز نهایتا تا دوم اکتبر فرصت دارند فیلم برگزیده خودشان را به آکادمی معرفی کنند.

یکی از شرایط مهمی که آثار ارسالی به بخش غیرانگلیسی‌زبان باید از آن برای شرکت در رقابت سود ببرند این است که زمان هر یک از فیلم‌ها نباید کمتر از ۴۰ دقیقه باشد و زبان بیش از ۵۰ درصد دیالوگ‌ها نیز انگلیسی نباشد. فیلم‌های ارسالی باید از تاریخ ۱ نوامبر ۲۰۲۳ تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۴ در کشورهای میزبان اکران شوند تا شانس حضور در میان پنج نامزد نهایی بخش بین‌المللی را از دست ندهند. ابتدا قرار است فهرست کوتاهی مشتمل بر ۱۵ اثر نامزدهای احتمالی این بخش را مشخص کنند تا درنهایت اعضای آکادمی برای انتخاب ۵ فیلم نهایی بخش اسکار بین‌المللی در تاریخ ۱۷ ژانویه ۲۰۲۵ (۲۷ دی) به نتیجه برسند.

مراسم اسکار سال قبل در شرایطی برگزار شد که ۸۸ کشور آثارشان را برای حضور در مهم‌ترین جشن سینمایی سال به این مسابقه ارسال کردند و در این دوره تعداد آثار فرستاده‌شده هنوز به این عدد نرسیده است. این نشان‌دهنده آن است که کار کمیته‌های انتخاب فیلم در کشورها هنوز پایان نیافته و جریان ارسال آثار به آکادمی هنوز ادامه دارد ولی با وجود این ما به بخشی از این فیلم‌ها خواهیم پرداخت.

پاکستان با یک انیمیشن به اسکار می‌آید

عثمان ریاض، کارگردان، ایده‌پرداز و نویسنده پاکستانی بسیار خوش‌اقبال بوده که توانسته در اولین اثر خود به‌عنوان نماینده کشورش شانس حضور در آکادمی اسکار را با انیمیشن دوبعدی «شیشه‌گر» به دست بیاورد. البته همان‌قدر که عثمان ریاض خوش‌اقبال بوده، کشورش پاکستان در دستیابی به نامزدی بخش خارجی‌زبان اسکار تا به حال هیچ توفیقی کسب نکرده و با بدشانسی کامل تنها نظاره‌گر موفقیت دیگر کشورها بوده است. داستان این انیمیشن در مورد شیشه‌گر جوانی است که جنگ زندگی و روابطش را تحت‌تاثیر قرار داده و او را وارد ماجراهایی می‌کند که چندان در شکل‌گیری‌شان نقش نداشته است. تهیه‌کننده شیشه‌گر مانوئل کریستوبال اسپانیایی است که قصد دارد پاکستان را در سیزدهمین حضورش در جایزه اسکار بخش بین‌المللی به اولین موفقیتش برساند.

خیز سوئیس برای دریافت سومین اسکار

سوئیس یکی از کشورهای موفق اروپایی در جشن اسکار محسوب می‌شود و تاکنون در سال‌های ۱۹۸۴ و ۱۹۹۰ توانسته در این رقابت‌ها موفق عمل کند و صاحب تندیس طلایی این جشن شود. سوئیس امسال با فیلم «ریناس» در نودوهفتمین دوره اسکار حضور دارد؛ اثری که مهم‌ترین نقش‌آفرینی بین‌المللی‌اش را در فستیوال فیلم برلین تجربه کرد و توانست جایزه بزرگ بهترین فیلم در بخش کاپلاس، جایزه نسل ۱۴ پلاس را برای سازنده‌اش، کلودیا رینیک به ارمغان بیاورد. داستان این ملودرام اسپانیایی‌زبان در سال ۱۹۹۲ در پرو اتفاق می‌افتد و وضعیت خانواده‌ای را ترسیم می‌کند که در حاشیه تحولات سیاسی باید با مشکلات اقتصادی و نابسامانی‌های زندگی دست‌وپنجه نرم کند.

کام برزیل با «من هنوز اینجا هستم» شیرین می‌شود؟

والتر سالاس یکی از برجسته‌ترین چهره‌های سینمای برزیل و در جغرافیای آمریکای جنوبی است که تاکنون توانسته اسم و رسم خاصی برای خودش رقم بزند و آثارش را به تعداد زیادی از مخاطبان جدی سینما معرفی کند. او با ساخت فیلم «ایستگاه مرکزی» در سال ۱۹۹۸ جوایز متعددی به دست آورد که مهم‌ترینش دریافت بهترین فیلم خارجی‌زبان گلدن گلوب بود. حال، والتر سالاس با ساخت یک فیلم اقتباس به اسم من هنوز اینجا هستم وارد میدان شده است تا بتواند باری دیگر در متن مراسم اسکار جای خوبی برای خودش دست‌وپا کند. سونی پیکچرز پخش این فیلم را در آمریکا برعهده دارد و به همین دلیل می‌توان از این تریلر سیاسی به‌عنوان یکی از شانس‌های اصلی بخش بین‌المللی نودوهفتمین دوره اسکار نام برد. سونی پیکچرز پخش‌کننده معتبری است و می‌تواند نظر اعضای آکادمی را به این فیلم جلب کند.

زنان در پی اسکار

«خانم‌های گمشده» فیلم برگزیده فدراسیون فیلم هند برای شرکت در اسکار ۲۰۲۵ است. کارگردان این اثر کیران رائو، همسر سابق عامرخان، ستاره بالیوودی است. این اثر داستان دو نوعروس را روایت می‌کند که در زمان سفر به خانه همسران خود به‌طور تصادفی جایشان با هم در قطار عوض می‌شود. اکران این فیلم از ماه ژانویه در آمریکا آغاز شد و حضور موفقش در باکس‌آفیس آمریکا نظر فدراسیون فیلم هند را به انتخاب این ثر جلب کرد.

کوروساوای کوچک در انتظار تندیس طلایی

ژاپن به‌عنوان یک کشور آسیایی سنت سینمایی خاص خود را دارد، به‌طوری‌که کمتر کشوری را می‌توان در این منطقه پیدا کرد که توانایی رقابت با ژاپن را در خود ببیند و بتواند آثارش را یکی پس از دیگری به جهانیان عرضه کند. حال کیوشی کوروساوا با «ابر» پا به میدان گذاشته تا بتواند از این طریق سری میان سرها درآورد. این کارگردان پیش‌تر در بخش مسابقه جشنواره ونیز حضور داشت و توانست شیر نقره‌ای بهترین کارگردانی را برای خود با ساخت فیلم «همسر یک جاسوس» به دست بیاورد. فیلم ابر اما شانس این را نداشت که جایی در بخش مسابقه این فستیوال داشته باشد و تنها به حضور در بخش خارج از مسابقه بسنده کرد. ژاپن سال پیش با فیلم روزهای عالی ساخته کارگردان معتبر آلمانی، ویم وندرس جلوه خاصی به اسکار بخش خارجی‌زبان داده بود و دو سال قبل هم با فیلم «ماشینم را بران» اثر ریوسوکی هاماگوچی برنده این بخش لقب گرفت.

تایوان با «روباه پیر» آمد

جشنواره بین‌المللی توکیو منزلگاه نخست فیلم «روباه پیر» ساخته هسیائو یاچوان بود و کسب جایزه اسب طلایی در جشنواره فیلم تایوان کار را برای حضور موفق این اثر در اسکار یک‌سره کرد. روباه فیلمی در گونه ملودرام است و داستانش در اواخر دهه ۱۹۸۰ میلادی می‌گذرد. پسر نوجوانی با صاحب‌خانه‌اش دوست می‌شود و از او یاد می‌گیرد که چگونه در دنیایی که در حال تغییر است زنده بماند و بزرگ شود. تایوان آخرین‌بار در سال ۲۰۲۰ با فیلم یک خورشید به فهرست نهایی اسکار بخش خارجی‌زبان راه یافت و از آن زمان تاکنون هنوز موقعیتی برای تکرار آن اتفاق کسب نکرده است.

پای صربستان با «کنسول روسیه» به اسکار باز شد

صربستان برخلاف دیگر کشورهای اروپایی به سبب زیست نه چندان قدیمی‌اش در معادلات بین‌المللی سابقه زیادی ندارد اما این‌بار با فیلم کنسول روسیه به‌کارگردانی میروسلاو لکیچ آمده است تا شرایط را برای حضور در فهرست نهایی نامزدهای بخش خارجی‌زبان مهیا کند. داستان این اثر درمورد درگیری نظامی صرب‌های کوزوو و مردم آلبانی است. در این فیلم هنرمند فقید، ژارکو لاوشویچ در آخرین حضور سینمایی‌اش به ایفای نقش می‌پردازد.

سفر به سرزمین فرشتگان با «پرواز ۴۰۴»

«پرواز ۴۰۴» به فیلم پرفروشی در مصر بدل شد و نگاه بسیاری از سینماگران این کشور و مسئولان فرهنگی را به خود معطوف کرد. البته مصر در تولید این اثر تنها نبود و کمپانی اینترتیمنت پیکچرز عربستان هم در انجام این مهم به کمک هی‌مدیا آمد. مصر تاکنون ۴۰ مرتبه تلاش کرده تا جایی در میان پنج نامزد نهایی اسکار بین‌المللی حضور داشته باشد ولی تا این لحظه با وجود برخورداری از صنعت سینمای خوبی که از آغاز تا به حال داشته به توفیقی دست پیدا نکرده است. هانی خلیفه کارگردان پرواز ۴۰۴ است و نویسندگی آن را نیز محمد راگا برعهده دارد. فیلم قصه زنی به اسم غاده را روایت می‌کند که در سفر حج با چالش‌های زیاد مالی و اخلاقی روبه‌رو می‌شود.

رویای فوتبال، عراق را به اولین اسکارش می‌رساند؟

عراق برای سیزدهمین‌بار است که راهی اسکار می‌شود و با یک فیلم اقتباسی شانسش را امتحان می‌کند. «مسی بغداد» به‌کارگردانی سهیم عمرخلیفه در مورد پسری است که پای خود را در حمله تروریستی از دست داده ولی از تلاش برای فوتبالیست شدن دست برنمی‌دارد. این اثر نسخه بلند فیلم کوتاه سهیم عمرخلیفه است که توانست در فهرست نهایی بخش فیلم کوتاه اسکار در سال ۲۰۱۴ حضور داشته باشد.

رقیب نوری بیلگه جیلان از راه رسید

«زندگی» ساخته زکی دمیرکوبوز یک درام خانوادگی است که ترکیه را در بخش بین‌المللی اسکار ۲۰۲۵ نمایندگی می‌کند. داستان فیلم در رابطه با زنی است که به اجبار شوهرش می‌دهند و او هم در تلافی این کار از زندگی با او سر باز می‌زند و فرار را بر قرار ترجیح می‌دهد. «زندگی» پیش از انتخاب به‌عنوان نماینده سینمای ترکیه در اسکار، جایزه بهترین فیلم جشنواره مدیترانه را به دست آورد و در جشنواره روتردام نیز نمایش داده شد. ترکیه تاکنون بیش از ۳۰ بار در اسکار شرکت کرده و توانسته فقط برای یک‌بار تندیس طلایی بخش خارجی‌زبان را با فیلم «سه میمون» ساخته نوری بیلگه جیلان به خانه بیاورد.

لمس ایسلندی اسکار

«لمس» ساخته بالتازار کورماکور به‌عنوان نماینده سینمای ایسلند برای اسکار ۲۰۲۵ انتخاب شد. این فیلم نیز یک اثر اقتباسی است و راهش را ازطریق یک رمان پرفروش ایسلندی نوشته اولافور یوهان اولافسوناند به نودوهفتمین مراسم اسکار باز کرده است. این فیلم از ماه می در ایسلند اکران شد و در جشنواره‌هایی نظیر سیدنی و مونیخ حضور موفقی را تجربه کرد.

لمس درمورد کریستوفر با بازی ایگیل الافسون است که بعد از ابتلای زودهنگام به بیماری زوال عقل خانه خود را ترک می‌کند. در این اثر بازیگرانی همچون الافسون، کوکی پالمی کورماکور، یوو ناراهاشی، تاتسویا تاگا و... نقش‌آفرینی کرده‌اند. کمیته انتخاب آکادمی ایسلند در تعریف از این فیلم بیان کردند که لمس درمورد عشق و احساسات عمیق پیرامون آن است و در کل زندگی انسان فراموش‌شده در عصر مدرن را روایت می‌کند.

فلسطین از زاویه نگاه ۲۲ کارگردان

نماینده سینمای فلسطین در اسکار بخش خارجی‌زبان امسال «از زمین صفر» نام دارد ولی نکته جالب درمورد آن این است که فیلم موردنظر نه یک کارگردان، بلکه ۲۲ کارگردان دارد و متشکل از کلیپ‌های سه چهار دقیقه‌ای کوتاه شامل فیلم‌های مستند، داستانی، انیمیشن و تجربی است که همه آنها به‌صورت متفق‌القول پیرامون وضعیت بغرنج مردم غزه شکل گرفته‌اند. درواقع داستان‌ها و روایت‌های موجود از زمین صفر توسط خود مردم روایت می‌شوند و هیچ صحنه‌آرایی خاصی در ساختار روایی بسیاری از فیلم‌های کوتاه شکل‌دهنده این اثر وجود ندارد. این فیلم در پنجمین جشنواره فیلم امان در ماه ژوئیه به نمایش درآمد و بعد از آن در میانه جولای در هفتادمین فستیوال تائورمینا اکران شد. جشنواره تورنتو در ۹ سپتامبر میزبان نمایش این فیلم بود و راه را برای حضور از زمین صفر در اسکار هموار کرد.

اسکار شاید هیچ نسخه خاصی برای درمان درد و غم‌های مردم غزه نداشته باشد ولی می‌تواند در این شرایط امکانی به وجود بیاورد تا به‌واسطه آن مردم سینمادوست در سراسر جهان با آلام ایشان روبه‌رو شوند و از زاویه متفاوتی به اتفاقات غزه چشم بدوزند. حال باید منتظر ماند و دید که اسکار بخش خارجی‌زبان به چه کشوری می‌رسد؟ آیا ایران برای سومین‌بار طعم شیرین و کوتاه آبنبات لس‌آنجلسی را می‌چشد یا قرار است کشور دیگری در باد این موفقیت ناچیز به خواب برود؟